

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๘/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๐/๒๕๕๑

วันที่ ๒๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๔ (นางอุษา แซ่เตียว) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๒๓๕ ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๕๘ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า ผู้ร้องเป็นจำเลยที่ ๔ ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๑๖๘๔๐/๒๕๔๐ หมายเลขแดงที่ ๘๐๘๕/๒๕๔๑ โดยบริษัทเงินทุนศรีธนา จำกัด (มหาชน) โจทก์ ยื่นฟ้องห้างหุ้นส่วนจำกัดครอบครัวอุษากับพวก จำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้คดีถึงที่สุดโดยคำพิพากษาศาลฎีกา ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ ๓๒,๔๘๔,๑๒๗.๑๒ บาท ในระหว่างการพิจารณาคดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ออกคำสั่งให้โจทก์ปิดกิจการ และโจทก์ถูกศาลล้มละลายกลางออกคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ตั้งแต่วันที่ ๓๐

- ๒ -

ตุลาคม ๒๕๔๔ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในคดีล้มละลายของโจทก์ ได้นำสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนศรีธนา จำกัด (มหาชน) (โจทก์) ผู้ล้มละลายที่มีต่อจำเลยของคดีนี้ และลูกหนี้ของคดีอื่นๆ รวม ๑๐๔ เรื่อง ขายรวมกันโดยวิธีขึ้นแบบเสนอราคา ต่อมาเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ทำหนังสือสัญญาซื้อขายสิทธิเรียกร้อง ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๗ กับ บริษัทเงินทุนเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) ราคา ๖๖๗,๕๕๕,๐๓๖.๑๐ บาท บริษัทเงินทุนเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) ยื่นคำร้องต่อศาลในคดีนี้ขอสวมสิทธิและถอนคำร้องไปแล้ว รวม ๓ ครั้ง ต่อมาบริษัทเงินทุนเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) เปลี่ยนชื่อเป็น ธนาคารเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๕ และถอนคำร้องไปตามคำร้อง ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๕ หลังจากนั้นธนาคารเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) ยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาแทนโจทก์ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๐ อีกครั้ง โดยอ้างหนังสือสัญญาซื้อขายสิทธิเรียกร้องและอ้างประกาศกระทรวงการคลังซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ออกประกาศโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้บริษัทเงินทุนสามารถรับซื้อหรือรับโอนลูกหนี้เงินให้กู้ยืมและสินทรัพย์ของสถาบันการเงิน ๕๖ แห่งที่ถูกปิดกิจการจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้

ผู้ร้องยื่นคำให้การ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ คัดค้านคำร้องขอสวมสิทธิ สรุปได้ว่าธนาคารเกียรตินาคนิ จำกัด (มหาชน) ไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอสวมสิทธิเพราะเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจเข้าดำเนินคดีแพ่งแทนบริษัทเงินทุนศรีธนา จำกัด (มหาชน) ผู้ล้มละลายได้แต่ผู้เดียว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไม่มีอำนาจขาย โอนสิทธิและหน้าที่ของตนให้บุคคลอื่นเข้าสวมสิทธิแทนได้ และโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การอนุญาตเป็นการทั่วไปให้บริษัทเงินทุนประกอบกิจการรับซื้อหรือรับโอนลูกหนี้เงินให้กู้ยืม ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ รวมทั้งหนังสือสัญญาซื้อขายสิทธิเรียกร้อง ไม่มีผลใช้บังคับตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๖ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๖ เพราะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๗ และ มาตรา ๒๓๕ ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๘๔ และ มาตรา ๑๕๘

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ พิจารณาคำร้องของผู้ร้องแล้วเห็นว่า ข้อโต้แย้งของผู้ร้องเป็นกรณีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ และไม่ปรากฏว่ามีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในประเด็นดังกล่าวเห็นควรส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การอนุญาตเป็นการทั่วไปให้บริษัทเงินทุนประกอบกิจการรับซื้อหรือรับโอนลูกหนี้เงินให้กู้ยืม ฉบับลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๗ และ มาตรา ๒๓๕ ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๕๘ หรือไม่ และให้มีหนังสือถึงสำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป

สำนักงานศาลยุติธรรม ได้มีหนังสือที่ ศย ๐๑๖/๒๑๗๑๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ส่งความเห็นของผู้ร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๒๓๕ ประกอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๓ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๓ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๑๕๘ หรือไม่

คดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๗ ก วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โดยมาตรา ๒ บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน

- ๔ -

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และมาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิก (๒) พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และ (๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดจะมีผลเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้นั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญต้องมีสภาพและมีผลเป็นการใช้บังคับอยู่ในวันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย หรือมีการคงหลักการเดิมไว้ในกฎหมายฉบับใหม่ที่มีผลเป็นการยกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายฉบับเดิมไปนั้น ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ถูกยกเลิกไปแล้วโดยพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ โดยพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีการตราบทบัญญัติขึ้นใหม่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสถาบันการเงินซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากหลักการเดิมของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๐ (๖) ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่อาจหยิบยกบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ถูกยกเลิกไปแล้ว โดยที่ไม่มีการคงหลักการเดิมตามประเด็นข้อโต้แย้งไว้ในบทบัญญัติแห่งกฎหมายฉบับใหม่มาวินิจฉัยว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ได้อีกต่อไป จึงไม่เป็นประโยชน์แก่คดีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัยในประเด็นตามคำร้องนี้อีก ตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งให้จำหน่ายคำร้อง

(คำสั่งที่ ๕/๒๕๕๓)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจริญ อินทजार)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอศอูร์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสันต์ สร้อยพิสุทธิ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ